

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

Bevezető imádság

Istenünk! Köszönjük, hogy együtt útnak indulhatunk, hogy közösen ünnepeljük meg Bódi Mária Magdolna boldoggá avatását. Köszönjük, hogy zarándokutunkon Te jelen vagy! Mi is jelen szeretnénk lenni Számodra az egész nap során. Szabadíts meg minket mindattól, ami gátol a Veled való találkozásban! Segíts, hogy be tudjuk fogadni mindazt az ajándékot, amit ma számunkra készítettél!

I. Természetszeretet

Bódi Mária Magdolna életét a Balaton-felvidéken töltötte, ahol természetesen nyílt meg a teremtett világ szeretetére. Rendszeresen csodálkozott rá a balatoni tájra, szemlélte annak szépségét, és ismerte fel benne a Teremtő nagyságát. Engedte, hogy a szeme elé táruló természet hasson rá, lenyűgözze, új erővel, békével és örömmel töltsse el.

Gyakran imádkozott a természetben, otthonában és az Oltáriszentség előtt is.

Mindig kereste a lehetőséget arra, hogy Istennel legyen és embertársait is Hozzá vezesse.

Szentírási rész

Nézzétek a mezők liliomait, hogyan növekszenek: nem fáradoznak és nem fonnak; mégis, mondom nektek: még Salamon sem volt dicsősége teljében úgy felöltözve, mint egy ezek közül. (Mt 6, 28-29)

Magdi-történet

„Ha Magdi nem dolgozott és nem volt anyjával, nem is lehetett másként látni, mint könyvvel a kezében, mint a puszta melletti nagy fák árnyékában, vagy a fűzfő-kenesei magaspart széléin. Oly jól esett ott olvasni a bokrok árnyékában és közben el-elgondolkodni az olvasottakon. Majd elnézni a Balaton sima tükre felett Tihany dombjai felé.

- Oda szeretnék eljutni... Látod, milyen szépnek teremtette Isten a világot! Milyen szép hazát adott nekünk! És milyen gyönyörű vizet! - mondta Magdi öccsének, aki hűségese kísérője volt.” Isten csodálatos világot alkotott. A természet mindenütt magán viseli Isten összetéveszthetetlen kézjegyét: a szépséget. Az embert a szépség Istene a szépség iránti érzéssel teremtette. Magdival együtt kérdezhetjük, mi is, látjuk-e, milyen szépnek teremtette Isten a világot? Mi az a szépség, amit a mai út során fel tudunk fedezni? Milyen szépnek látjuk Istent? Ahhoz, hogy megtanuljunk látni, először is néznünk kell.

„Nézzétek a mezők liliomait...” (Mt 6, 28A) – buzdít a Szentírás szava.

Időt és teret kell adnunk az életünkben a szemlélődésnek, hogy felhevüljön a szívünk a teremtett világ láttán, és általa jobban felfoghassuk Isten dicsőségét, az Alkotó szépségét.

Mai zarándokutad során hol fedezed fel Krisztus tekintetét a természetben, vagy testvéreiden keresztül? Adj ezért hálát bekapcsolódva ezzel a teremtett világ dicséretébe!

Megálló – gondolatok megosztása

- ◆ Miért vagy itt?
- ◆ Milyen szándéokra ajánlottad fel zarándoklatodat? Ha gondold, megoszthatod velünk/melletted ülővel is.
- ◆ Mi az, ami eddig Magdi életéből leginkább megfogott?
- ◆ Mit vársz a mai naptól/a zarándoklattól?

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

II. Erőforrások/hit

Magdi nem volt erősebb másoknál, gyakran szembesült határaival, gyengeségeivel. Ezeket nem rejtette el, hanem megkereste azokat a lehetőségeket, hogyan meríthet erőt – pl. az imádságban, szemlélődésben.

Magdi életét elsősorban Krisztussal való barátsága határozta meg, ez a barátság a fő erőforrása. Felismerte Krisztus személyes szeretetét, megnyílt előtte, befogadta, és igyekezett válaszolni rá. Egy barátság legfontosabb eleme a közösen töltött idő – Krisztus esetében ezt nevezzük imádságnak.

„Édesanyám, sokat lehet imádkozni, de eleget soha” – mondta gyakran Magdi.

Magdi nemcsak megtanult szövegeket mondott el, hanem saját szavaival, máskor csendjével, hallgatásával volt Isten előtt. Felismerte, hogy az Oltáriszentségben Krisztus jelen van, ezért rendszeresen kereste fel a templomot, töltött ott néhány percet, máskor több órát is. Amikor csak tehetett, részt vett a szentmisén, táplálkozott Krisztus testével. Innen merített erőt a hétköznapi teendőihez és a nagy döntésekhez.

Magdi sokat merített a körülötte élő emberek közösségéből is, igazi közösségi ember volt. Rajongóan szerette családját: édesanyját, gyakran darabos édesapját, bátyját és öccsét. Sokat köszönhetett a különböző egyházi közösségeknek.

Szentírási rész

Boldog annak lelke, aki az Urat féli!

Ki másra hagyatkozzon, és ki legyen erőssége? (Sir 34, 17-18)

Magdi-történet

Magdi tudott élni Isten végtelen erejével, nem akart semmit önerőből, egyedül megoldani.

„Hétköznapiokon tehát kora hajnalban már ott állt a kerékpárja a fűzfőgyártelepi templom falához támasztva, míg ő magához vette az erősek Kenyerét.”

„Ha néha módjában volt az üzemi lakótelepre menni, nem mulasztotta el, hogy be ne térjen szentséglátogatásra, hogy egyedül lehessen az Úrral. Akkor sem zavartatta magát, ha mások is voltak a templomban, amikor szentséglátogatást végzett.”

Magdi erőforrásai ma is elérhetők.

Köszönöm Uram, hogy mi is élhetünk azokkal az erőforrásokkal, amelyekkel Magdi élt. Köszönöm, hogy ma is találkozásra hívsz, és hogy zarándokutamat Veled járhatom. Kérlek, erősíts testileg, hogy a zarándoklattal járó kihívásokat leküzdjem, valamint Szentlelked által szítsd fel bennem a vágyat a Veled való találkozásra és add, hogy szándékomban állhatatosan ki is tartsak!

Megálló – gondolatok megosztása

- ◆ Te hogyan tudsz találkozni Istennel? Ha valaki szívesen megosztana velünk valamennyit az imaéletéből, most van erre lehetőség.
- ◆ Kik azok az emberek, akiknek közösségéből erőt tudsz meríteni?
- ◆ Mi az a lépés, amit most tudsz megtenni, hogy Krisztussal való barátságodat el mélyítsd?

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

III. Céltudatosság

Különös válogatásra van szükség egy cél eléréséhez. Nehéz döntéseket kell hozni: sok igent és még több nemet kell kimondani – annak megfelelően, milyen célt választottunk. Mi volt Magdi célja? Erre a kérdésre ő is sokáig kereste a választ, amíg meg nem találta a Krisztussal való barátságában. Mindent ennek a barátságnak rendelt alá: Krisztus közelségében akart élni. „Milyen szép az élete annak, aki közel lehet Istenhez” – mondta. Jézust akarta egyre jobban megismerni és megismertetni. Így e barátságból jegyesség lett. Amikor Magdi megtalálta célját, nem keresett újabb célokat, hanem ehhez a megtalált jegyességhez ragaszkodott, ez alapján hozta meg döntéseit – így növekedett a hűségben. 1941. október 26-án, Krisztus Király ünnepén királyi Barátjának adta egész életét. Felismerte, hogy döntésének része a házasságról való lemondás. Ez nem volt könnyű, de az isteni hívásból fakadó erő birtokában lehetetlen sem.

A nehéz pillanatokban mutatkozik meg egy döntés komolysága és ereje. Amikor szükségessé vált, oda tudta adni földi életét Krisztusért, hogy egészen az övé maradhasson. Képes volt meghalni azért, amiért élt.

Magdi tudta, hogy Krisztussal való barátsága nemcsak földi élete évtizedeire szól, hanem öröké tart. Ez az örök cél vonzotta a hétköznapiakban, az ünnepek szép pillanataiban és a legsötétebb órákban is. Semmi sem tudta elszakítani őt Jegyesétől, így elérte célját. A Krisztussal való örök barátság pedig minden életállapotban elérhető – ma is. Az életszentségre (nem csak a vértanúk, hanem) minden ember meghívást kap valamilyen módon.

Szentírási rész

[...] felejtem, ami mögöttem van, és nekifeszülök annak, ami előttem van. Így futok a cél felé, annak a hivatásnak jutalmáért, amelyet Isten felülről adott Krisztus Jézusban. (Fil 3, 13-14)

Magdi-történet

„Így emlékszik vissza L. Margitka az 1941. augusztusi péceli lelkigyakorlatra: „Együtt utaztunk hazafelé is. Lelkünk visszhangzott a lelkigyakorlat felemelő élményétől.

– Szentek leszünk. Én mondom neked, te is súgd folyton a fülembbe. Sikerülni fog! Erről levelezünk, ezért imádkozunk és erősítjük egymást – mondta [Magdi].

– Nem oltárra emelt szentek akartunk lenni. Hétköznapi életünket élve mindegyikünk a maga helyén menti a lelkeket és teszi a magáét Isten országáért – folytattam.

– Mi lenne, ha valamelyikünket csakugyan oltárra akarnák emelni?

– Egymás mellett fogunk tanúskodni.

– De ezt én fogom tenni! Úgyis én élek tovább, mivel fiatalabb vagyok nálad! Mindent el fogok mondani, mert mindent tudok, amit teszel... – így Magdi.

– Szövegettük mókázva, nevetgélve komoly gondolatainkat a vidámakkal. Végül azzal ütöttük el, hogy erre úgysem lesz szükség. Hétköznapi kis szentek leszünk, akikről úgysem vesz tudomást senki.”

Jézusom, köszönöm, hogy közeledni akarsz hozzám, az én szívem ajtaján is kopogtatsz, szeretnél a barátom lenni. Add, hogy felismerjem, hol tudok teret adni a barátságodnak az életemben.

A következő útszakaszon gondold végig, te hová tartasz, mi a célod? Meddig akarsz eljutni a Jézussal való kapcsolatodban? Szabsz-e neki határokat, enged-e Őt egészen közel magadhoz?

Megálló – gondolatok megosztása

- ◆ Fel tudsz-e idézni a közelmúltból vagy életed során olyan élményt, amikor Jézust igazán közel érezted magadhoz?
- ◆ Milyen kitűzött célt sikerült megvalósítanod, ahol igazán kitartó és állhatatos voltál? Mire volt szükséged hozzá?

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

IV. Öröm

Magdi Krisztussal való barátsága elég volt ahhoz, hogy nehéz körülményei ellenére mindig megtalálja az okot az öröme. Tudta, hogy Krisztus szereti, gondoskodik róla és szereteteiről, ezért mindent rábízhat. Életét és annak körülményeit ajándéknak tekintette, amelyből merített, és amelyben önmagát is örömmel adhatta oda másokért. Isten gondviselésébe vetett bizalma miatt tudott lemondani az idegeskedésről és az aggodalmaskodásról.

Magdi öröme több volt jó hangulatnál, egy felszínes érzésnél vagy pillanatnyi jókedvnél. Ez az öröm valójában életformája volt, amelyet nap mint nap választani lehet – a nehéz pillanatokban is.

Ez az öröm olyan, mint a gyertyaláng: minél több felé osztják, annál nagyobb lesz a fénye. Éppen ezért Magdi sem tartotta meg magának örömét, hanem igyekezett másokat is felderíteni, szükség esetén vigasztalni. Örömmel tudott szolgálni és tenni másokért, s ezért tudta elviselni a nehézségeket és a tehetetlenséget is.

Szentírási rész

Örüljete az Úrban mindig! Újra mondom: Örüljete! Ismerje meg mindenki a ti szelídségeket! [...] (Fil 4,4-5)

Magdi-történet

„Valami kiszivárgott arról, hogy Magdi szívesen menne szerzetbe. Az élcelődők csemegére találtak. Sokat ugratták egy szoknyanadrág miatt, amit nagyon is célszerűnek tartott a gyakori kerékpározáshoz és egyáltalán nem volt feltűnő.

– Apácának nem való szoknyanadrág...

– Apácának nem szabad biciklizni

– Mit fog mondani a főnöknő, ha szoknyanadrágban állít be hozzá?

Magdin az ilyen ugratás nem fogott. Együtt kacagott velük, és hasonló hangnemben válaszolt. A válasszal nem szokott adós maradni, de sohasem volt éles vagy sértő. Sőt, vidám bemondásaival csak fokozta a hangulatot. Így le tudta vezetni a közönségesebbek feltörő irigységét.”

Magdi életével tett bizonyosságot arról, hogy az öröm megélése a saját döntésünk, és ennek a lehetősége minden ember előtt nyitva áll.

Köszönöm, Jézusom, hogy a nehézségek, terhek ellenére is sok örömet adsz az életemben. (Néhány másodperces csendben idézz fel magadban legalább egy dolgot, amelynek örülni tudsz és egy rövid fohászban adj ezért hálát.)

Jézusom, kérem a Te Szentlelkedet, hogy ajándékozzon meg az öröm gyümölcsével, és add, hogy ne veszítsem el a nehéz pillanatokban sem! Kérlek, segíts, hogy a legapróbb örömforrásokat is fel tudjam ismerni az életemben, és hogy tudjam ezt az örömet embertársaim felé is sugározni.

Megálló – gondolatok megosztása

- Idézz fel egy olyan helyzetet, amikor okod volt az öröme.
- Megélted-e már, hogy örömed másra is átsugárzott?

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

V. Bátorság

Magdi nem saját erejében bízva, hanem Isten erejére támaszkodva bátran szembe tudott nézni élete kihívásaival, lehetetlen helyzetekkel, mind a környezetében, mind a munkájában. Egyik ilyen nehézség a szülei rendezetlen házassága volt, amely egyben akadálya volt annak a vágyának, hogy szerzetesrendbe léphessen. Mindez nem tántorította el szándékától, családjáért töretlen hittel imádkozott, kitartott Királyi Barátja mellett. Bátran ajándékozta oda életének terveit Jézusnak, és ugyanilyen bátorsággal fogadta el az utat, hogy a gyári munkások apostola legyen. Jézusért bármilyen konfliktust vállalt.

Temesi atya könyvében ezt olvashatjuk Magdiról: „*Más volt a magatartása, ha komolyra fordult a szó, ha egyházzellenes rágalmakat vagy hitellenes vélekedéseket terjesztettek. Ilyenkor lán-goló arccal, de sohasem sértően vitába szállt. Gazdag szókinccse, villámgyors észjárása és a sok olvasással szerzett világnézeti tudása biztosította a fölényt számára minden esetben. Féltucat vádaskodót el tudott némitani, de sohasem bántóan.*”

Magdit nem lehetett megijeszteni. Ő maga így vélekedett erről: „*Nem félek, nem vagyok egyedül, az Úr Jézus mindenhová elkísér. Vigyázok a lelkemre, hogy ő engem soha el ne hagyjon...*”

Magdi Krisztus iránt való szeretete őszinte és tökéletes volt, ezért nem félt semmitől. megélte az ígét, miszerint „*a szeretetben nincs félelem. A tökéletes szeretet kizárja a félelmet*”. (1Jn 4, 18) Szilárdan állt a háború bizonytalansága közepette és bátran nézett szembe a halállal is. „*- Hogyan lehet a haláltól félni?! Hiszen csak utána láthatjuk Urunkat színről színre... A halál egy boldog pillanat. Hogyan lehet attól félni?!*” – vallotta őszinte hittel.

Szentírási rész

Jó annak, aki gyakorolja az irgalmat,
aki szívesen ad kölcsön,
és tetteit az igazsághoz szabja.

[...],

bátorsága szilárd, mert az Úrban remél.

Szíve nyugodt, nem ismer félelmet; (Zsolt 112, 5. 7-8)

Urunk, Jézus! Te ismered az emberi szív gyengeségeit. Azt is tudod, mi lakozik most bennem, mennyire könnyen vagy kevésbé könnyen indultam el zarándokutamra, milyen félelmeim, aggodalmaim vannak.

Köszönöm, Uram, hogy félelmeimet eléd tehetem, és Te segítesz azokat elhordozni. Szavaiddal szüntelen bátorítasz: *Ne félj!* Kérlek, adj nekem bátorságot, hogy Magdihoz hasonlóan én is a Te végtelen szeretetedre tudjam bízni magamat! Add, hogy hittel tudjak tanúságot tenni a Rólad, azok előtt is, akik még nem ismernek Téged! Adj bátorságot, hogy meg tudjam valósítani mindazt, amire a mai zarándokutam során meghívsz engem!

Megálló – gondolatok megosztása

- ◆ Megtapasztaltad-e már, hogy Jézus arra hívott, „Ne félj!”? Ha igen, hogyan vette el aggodalmad, hogyan tudtál megszabadulni ettől a tehertől?
- ◆ A következő szakasz során gondold végig, milyen félelmek kötnek meg téged. Próbáld átadni ezeket, vagy legalább néhányat ezekből Jézusnak. Ő segíteni fog Neked megszabadulni aggodalmaidtól.

Úton Magdival – boldoggá avatás előtt

VI. Kreativitás

Magdi szolgáló szeretettel fordult a környezete felé. Már gyerekkorában kialakult a szegények iránti érzékenysége. „Inkább te ne egyél, de a szegényeknek mindig adj” – taníttatta a szomszédban élő kislányt. Mindig felismerte a szükségét szenvedő embertársaiban a megtört Krisztust, ezért tudott szeretettel lenni a körülötte lévőkhöz.

Magdi napi feladatait szívesen végezte, szorgalmasan, pontosan, megbízhatóan dolgozott akár a gyárban, akár a földeken vagy a házimunkák területén.

Személye és szolgálata nagy segítséget jelentett lelkipásztorainak is. Csoportokat szervezett, gyerekeket tanított imádkozni és hittanra, igyekezett összefogni a közösséget.

Két lábbal állt a földön, így észrevette az emberek szükségéit, rejtett nehézségeit is. Nem menekült el a nehézségek elől: együtt imádkozott a bajban lévőekkel, és megtette azt, amire lehetősége adódott.

Odaadón tudott jót tenni másokért, eközben mindig kiállt Krisztusért, társaiért és saját magáért is. Nem elismerésvágyból, szimpátia alapján segített. Ott adott, ahol szükségét látott, és azt, amire éppen képes volt. Mindezt igyekezett rejtetten tenni, hogy ne az ő személye, hanem a Gondviselés dicsőülhessen meg.

Magdi az önzetlen szeretetre tanít bennünket, ahogy Izajás próféta is írja:

Törd meg az éhezőnek kenyeredet,
és a hajléktalan szegényt fogadd be
házadba.

Ha mezítelent láatsz, öltöztess föl,
és ne fordulj el embertársad elől!
Akkor majd felragyog világosságod,
mint a hajnal,

és a rajtad ejtett seb gyorsan beheged.

Előtted halad majd igazságod,
és az Úr dicsősége lesz a hátvéded.

Akkor, ha szólítod, az Úr válaszol,

könyörgő szavadra így felel:

Nézd, itt vagyok! (Iz 58, 7-9)

Ajánlott énekek:

Jöjj Szentlélek, Úristen

Nézz testvér fel / Gyönyörű vagy, én Uram

Jézusomnak szívén

Örömöm, forrásom / Te éltetsz engem

Áldásoddal megyünk

Édes Jézus, én szerelmem

Megragadtál / Te vagy nekem

Uram Jézus, légy velünk / Ó Jézus, emlékezni rád

Örülj az Úrban / Örömet adottál a szívembe

Édes Jézus neked élek

Ne félj, mert megváltottalak / Rejts most el

Kegyesszemmel nézz ránk

Szeretet áradjon köztünk / Több erőt, több szeretetet

Szent vagy Uram, szent vagy

Király vagy / Indulj és menj

Magdi-történet

„Az egyházközségi munkák közé tartozott különféle gyűjtések rendezése; szegény családok és betegek látogatása, segélyezése, az elsőáldozók szeretetreggelijének összehozása, elkészítése; a lelkigyakorlatos szentbeszédre a hívek toborzása stb. Magdi ezekre a munkákra mindig készségesen vállalkozott. Lelkiismeretesen és megbízhatóan végezte mindegyiket. Pedig gyakran megalázó udvariassággal, gorombasággal utasították vissza szolgálatát; csípős megjegyzéseket tettek rá. Sohasem említette, hogy a részleteiben milyen kellemetlenség érte, de mindenki tudta, mit jelent egy ilyen munka.”

Köszönöm, Uram, hogy meghívtál erre a zarándokútra! Köszönöm, hogy erőt adottál a zarándoklét kihívásaihoz, és Veled járhatom ezt az utat. Hamarosan a boldoggá avatási ünnepen is Veled találkozhatok. Kérlek, készítsd a szívemet, hogy Téged minél inkább befogadhassalak!